

Mc 16, 8 – Pasen 2018
Opw 706 vs 4; votum/groet; Gez 95 / Juicht (kicl); gebed; lezen Mc 16, 1-8; muziek; Opw 354; preek; Opw 799 (kicl); bem; gebed; collecte; Gez 99; zegen – Opw 746
Bergschenhoek 1.4.2018

Dia Lieve mensen, gemeente van Jezus, vind je dat nou niet een raar einde van het Paasverhaal? *'Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden'*. Daar stopt de vertelling van Marcus over wat er gebeurde die eerste dag. Is dat niet gek? Het stopt bij angst en ontzetting bij de vrouwen. Ze raken overstuur en worden totaal van hun stuk gebracht. Het zette mij aan het denken. Hier liep het dus op uit bij de vrouwen die op die zondagmorgen naar het graf van Jezus gingen. Hier moet het misschien ook wel op uitlopen voor jou en mij vandaag die naar de kerk komen om het Paasfeest te vieren. Daar wil ik het over hebben vanmorgen. Pasen brengt je van je stuk.

Blij met Pasen? **dia**

Lieve mensen, Pasen is het mooiste en belangrijkste feest van de christelijke kerk. Ik weet, in de beleving van veel mensen is Kerst mooier en feestelijker. Maar van ouds lag altijd alle nadruk op Pasen. Op Pasen gebeurde het. Het was de climax van Jezus' leven op aarde. Het feest van de overwinning. Dood, waar is je prikkel? Jezus heeft jou verslagen, dood. Jezus heeft jou overwonnen, satan, jouw spel is uit, jouw macht is gebroken. In die werkelijkheid leven wij vandaag! En we zingen erover, uitbundig en triomfantelijk! Nu triomfeert de zoon van God. Satan, hij beeft, want hij weet Jezus leeft.

Ik geloof het allemaal echt. Het is zo. Ja, Pasen is het feest van de overwinning van Jezus op al die dingen die ons leven hier op aarde tot een hel kunnen maken. De dood die onze levens verwoest. De macht van het kwaad die mensen lelijk maakt en mensen lelijke dingen laat doen. Pasen is het feest waarop Jezus, de levende Heer Jezus, voor ons allemaal op aarde deze boodschap heeft: Ik ben sterker dan dood, dan kwaad, Ik maak alle dingen nieuw, Ik ben niet langer dood, maar Ik leef voor eeuwig en altijd!

Prachtig is dat! Maar tegelijk ook best lastig, vind ik. Voel jij je altijd zo blij met Pasen? Word jij helemaal warm van die mooie dingen die we zingen in de kerk? Het gaat om zulke grote dingen. En als ik eerlijk ben, voelt het heel vaak helemaal niet alsof er

zoveel verandert met Pasen. Blijft alles niet juist hetzelfde? De dood is verslagen. Sjonge, wat een stoere uitspraak! Maar waarom doet diezelfde dood dan nog altijd zo zeer? Jezus leeft – waarom helpt Hij mij dan niet in mijn leven van nu, het is donker, ik heb het koud, ik voel me eenzaam, ik ben niet opgewassen tegen alle problemen die er zijn. De blijde klanken van Pasen botsen vaak keihard met allerlei rommel, dood, troep en duisternis in mijn leven en in de wereld waarin wij mensen met elkaar wonen. Herken je dat? Ik hoop het. Ik voel me best vaak erg onbeholpen met deze dag – dat mag je gerust weten. Ik wil het graag geloven allemaal, maar soms lijkt het wel dat hoe harder we zingen en hoe blijer we zijn, hoe minder het bij mij binnen komt...

Pasen brengt je van je stuk **dia**

En weet je, daarom ben ik ook zo blij met de Paasverhalen in de Bijbel. Niet alleen dat van Marcus, ook van de andere drie. Daar juicht een toon, daar klinkt een stem... Nou, niet bij Jezus' leerlingen die eerste dag van de week. Echt niet! Wat ik wel over ze lees en hoor: ongeloof, verbijstering, schrik, angst!

In het verhaal dat Marcus vertelt kom je het allemaal tegen. Het gaat over een aantal vrouwen uit het gevolg van Jezus: Maria uit Magdala, Maria de moeder van Jakobus, en Salome. Marcus heeft eventjes eerder over hen verteld hoe zij hebben gezien dat Jezus stierf aan het kruis. Zij waren erbij op die vreselijke dag. En nu een paar dagen later, na de sabbat, gaan ze naar het graf van Jezus. Ze willen zijn dode lichaam verzorgen. Ze willen – zo zouden wij dat zeggen vandaag – graag van Jezus afscheid nemen.

Maar ze vallen van de ene schrik in de andere. Eerst bedenken ze dat er vast een zware steen voor het graf ligt. Wie moet die voor hen wegrollen? Maar bij het graf gekomen zien ze dat de steen is weggehaald. Denk je in, jij wil naar het graf van iemand van wie je houdt. Maar de grafsteen is weg, het monument opengehaald, er ligt niks meer in! Ze schrikken zich kapot. Wat is hier gebeurd?! In het graf zit een jongeman in het wit gekleed. Ze schrikken nog harder. Schrik niet, zegt die jongeman, jullie zoeken Jezus die gekruisigd is, maar Hij is opgewekt uit de dood, Hij is hier niet meer, ga maar terug naar Petrus en de anderen en vertel hen dat Jezus hen graag in Galilea ontmoeten wil, daar zul je hem zien...

De ene schrik volgt op de andere. De drie vrouwen raken compleet overstuur. Dit is te veel voor hen. *Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan*, vertelt Marcus. Hun reactie op het nieuws van Jezus' opstanding. Weg hier. Dit is te veel! Dit kan niet

waar zijn. Ze schrikken zich kapot. Ze zijn bevangen door angst en schrik. Zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets durven zeggen. Dat is het verhaal van die eerste dag. Daar loopt het op uit. Blijdschap? Vreugde? Triomf? Niks ervan. Angst, ontzetting, schrik, ongeloof...

Zo gek is dat niet **dia**

Pasen brengt je van je stuk. Dat zie je bij die vrouwen bij het graf. Later ook bij de discipelen. Het wil er niet bij hen in. En 2000 jaar later heb je makkelijk praten. Sjonge, wat een klein geloof, zeg. En Jezus had nog zo duidelijk gezegd? En staat iets verder in Marcus 16 niet dat Jezus zijn leerlingen hun *'hun ongeloof en hardheid van hart verweet'*? Ja, dat klopt, maar dat is dus omdat zij bleven hangen in dat ongeloof, omdat ze dat wel erg lang volhielden. Dat gaat niet over de eerste reactie die je ook bij deze vrouwen ziet. Dat is het verhaal dat Marcus vertelt. Pasen brengt je van je stuk. En zo gek is dat niet.

Of wel soms? Wil jij zeggen dat het een gewoon verhaal is, logisch, in de lijn der verwachting en dat soort dingen? Iemand staat op uit de dood. Iemand schudt de dood van zich af, haast alsof die dood er niet is geweest. Niemand die erbij was trouwens. Er wordt alleen gezegd dat het zo is. En dat moet je dan zomaar geloven? Als je weet dat dat niet kan, dat mensen dood gaan en dat ze dan juist niet weer tot leven komen? Daarom is die dood zo erg: mensen sterven en ze komen echt nooit weer terug!

Iemand als Marcus zegt dus juist: ja, het is een gek verhaal, verbijsterend, bizar, angstaanjagend misschien zelfs! Geef het maar gewoon toe. Moeten we misschien aan wennen. Zeker als je komt uit een traditie van onwrikbare zekerheden, of van vanzelfsprekend geloof waarmee je zegt: natuurlijk geloof je dat, dom als je het niet doet... Nee dus. Al vanaf het begin werd Jezus' opstanding ontkend. Al toen in die eerste eeuw vonden de mensen het een idiote gedachte: opstanding uit de dood... En wat zie je? De vertellers van Jezus' levensverhaal in die tijd zeggen niet: dom als je het niet gelooft. Ze zeggen juist: wij geloofden het zelf ook niet. Is het niet veel meer een onderstreping dat het echt zo is, als juist zij die erbij waren allemaal zeggen: dit hadden wij nooit kunnen verzinnen. Echt lieve mensen, het is een gek verhaal, het slaat nergens op. Ook wij hebben het moeten leren inzien, erin moeten leren geloven, echt, het kwam niet uit onszelf...

Laat het jou maar ook van je stuk brengen! dia

Je kunt het zelfs allemaal nog aparter maken. Want het lijkt erop dat Marcus met dit verhaal zijn hele evangelie heeft willen afronden. Het is namelijk niet zeker of Marcus 16, 9-20 bij Marcus' oorspronkelijke verhaal heeft gehoord. In de NBV staat het onder drie asterisken. In de NV1951 staat het tussen vierkante haken. Er is discussie. Heeft Marcus die verzen geschreven? Heeft iemand anders het er later bij geplakt? Heeft Marcus het als een soort PS toegevoegd? Dus, stel je voor: Marcus' evangelie stopt bij Marcus 16, 8. De paniek van de vrouwen bij het graf. Hun angst en ontzetting. Zo geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden. Einde verhaal.

Raar einde zou dat zijn, vind je niet? Zo abrupt. Geen laatste woorden van Jezus zoals bij Matteüs... Heel raar... Of zou het juist een diepere bedoeling kunnen hebben? Dat Marcus juist zeggen wil: Dit moet Pasen met je doen. Je van je stuk brengen. Je leven ontregelen, je ernstig in verwarring brengen, alles op de kop zetten. Precies de bedoeling van dit ongelofelijke verhaal!

Misschien dat Marcus dat juist wil. De mensen van hun stuk brengen. Net als die vrouwen. Dat we allemaal zeggen: Hè, wat gebeurt hier! Dit zet alles op de kop! Ik dacht altijd: God bestaat niet. Maar dat blijkt dus wel zo te zijn, als Jezus opstaat uit de dood. Ik dacht altijd: tegen de dood kan niks en niemand op. Maar wat als Jezus de dood heeft verslagen, als Hij degene is die wél tegen de dood op kan?! De boodschap van vandaag is: Jezus breekt de macht van zonde en kwaad, de zonde is niet langer de baas in jouw leven. Maar waarom leef ik dan alsof dat niet zo is – ik ga maar gewoon door met mijn oude leventje, ik blijf gewoon lekker doen wat ik zelf wil, niks verandering en verbetering voor mij...

Dia Lieve mensen, het Paasverhaal van Marcus eindigt met een witregel. Het stopt bij de angst en schrik van de vrouwen. Wat een ongelofelijk en bizar verhaal is dit toch! Het zet alles op de kop! En dan komt er een witregel die je nu zelf mag invullen. Wat maak jij van dit verhaal? Wat *doe* jij met dit verhaal?

Amen